

La història que es repeteix

written by Fredi Bentanachs | 24 de febrer de 2025

Diuen que qui no coneix la història, està condemnat a repetir-la, per això és bo que els qui ho vàrem viure i veure ho expliquem. I així ho faré, obrint antigues ferides mal guarides que ara s'han infectat.

No pretenc anar contra cap facció sinó obrir els ulls i evitar una nova catàstrofe de l'independentisme combatent, oxímoron en si mateix, car en una nació oprimida que lluita per la seva llibertat, tot l'independentisme és combatent, i nogensmenys transversal, car és tot el poble de la nació oprimida que junts s'ha d'emancipar. Així fou quan vàrem guardar urnes i defensar col·legis el 1r d'octubre per a poder votar, i el 3 d'octubre vam eixir al carrer per fer complir el mandat de les urnes i fer tremolar l'Estat espanyol, però, sobretot l'autonomisme català i l'arribisme en què els partits i el processisme han convertit la lluita, i la defensa a ultrança de la pagueta, tocar cuixa i el fals poder i les engrunes, i així anem.

Quan algunes veus s'han alçat per reivindicar la cultura, la llengua i el ser de la catalanitat, han estat titllades ràpidament de feixistes, atacades per obscurs lerrouxistes espanyolistes, activistes mal anomenats antifeixistes que s'han llençat als carrers disposats a imposar violentament llurs tronades ideologies pretesament d'esquerres, sense veure que feien just el contrari, destruir al moviment català i fer fàcil la victòria del 155, del veritable feixisme, Espanya.

Explicaré una història, els anys vuitanta, després de moltes dificultats, el moviment d'alliberament nacional, va aconseguir unir els partits de l'època en un moviment transversal era el MDT (Moviment de Defensa de la Terra). Aquest moviment polític va anar agafant cos, omplint els carrers de jovent, el nucli dur del MDT era marxista

revolucionari, però la militància era totalment transversal, militants provinents del FAC, Època, Llibertaris, etc., tots teníem un sol objectiu, l'alliberament nacional i social dels Països Catalans. Com mai havia passat abans, les assemblees del MDT anaven de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. A les coordinadores nacionals hi venien representants d'arreu dels Països Catalans, i la cosa anava a més, per primera vegada les comunitats castellanoparlants abraçaven l'independentisme, la comunitat gitana també tenia militants a l'MDT. De sobte el poder va veure un autèntic perill, havien de destruir com fos aquell moviment, no podien permetre que creixés més i, evidentment, hi varen infiltrar gent. Havien d'actuar amb intel·ligència i varen sembrar l'odi entre els militants infonent ideologies tot aprofitant els egos i lideratges que sempre hi ha hagut al moviment. I així vàrem arribar al trencament de l'MDT en dues faccions irreconciliables, el Front Patriòtic i el Front Revolucionari. Corria el juliol de 1987 quan a la diada del Pi de les tres branques (anomenat *bronques* pels esdeveniments) les dues faccions es varen enfrontar. He de dir que jo era llavors un dels responsables del Front Revolucionari. L'enfrontament va tenir el punt àlgid l'11S d'aquell mateix any 87, quan les dues faccions es trobaren al fossar de les Moreres en un matí fred, el Front Revolucionari semblava el triomfador, però malauradament era mentida, ja que fou el perdedor junt amb tot l'independentisme. Curiosament, lluny d'aturar aquell enfrontament a Barcelona, la policia, llavors CNP ja que no hi havia mossos, ni tan sols varen aparèixer. El resultat final fou que l'independentisme va esdevenir residual i la gent va fugir de l'MDT.

Aquests fets històrics passen ara mateix entre la CUP/Arran i Aliança Catalana, calcat, uns enfrontaments que volen l'extermini de l'independentisme, amb l'agreujant de la brutal infiltració que té Arran d'elements nocius policíacs que res tenen a veure amb l'independentisme, i una minoria sectària amb una pseudoideologia confusa que res té a veure ni amb

l'antifeixisme ni amb l'esquerra independentista. Tal com està el moviment en l'actualitat després del bluf del processisme i la traïció d'ERC, de Junts i de la CUP i llurs líders el 1r d'octubre, de seguir per aquest camí de cordons sanitaris, hom va directe a la desaparició del moviment d'alliberament nacional. I donada la forta immigració sense control, la manca d'integració i la substitució ètnica que patim. Aquest procés d'autodestrucció de l'independentisme comporta la desaparició nacional de la pàtria.

Cal aturar aquest desori, com a comunista, com a antifeixista i patriota català què vaig viure i participar activament de lamentables fets històrics, tinc l'obligació moral i patriòtica d'alçar la veu i dir "Aturem això", acabem amb el sectarisme de preteses ideologies esquerranoses que no existeixen ni cap pretès feixisme català que tampoc existeix, car un poble esquarterat colonitzat i malmès com el nostre, l'únic feixisme és l'ocupant espanyol i el lerrouxisme i botiflerisme de les organitzacions que continuen atiant el foc de l'odi contra el catalanisme i la gent d'Aliança Catalana i afins.

Cal que aturem i impedim costí el que costí l'enfrontament entre CUP/Arran i Aliança Catalana. Per l'alliberament nacional i social dels Països Catalans.

Donec perficiam i visca la Terra Lliure.